

vägarna i fråga om såväl bärighet som standarden i övrigt och därmed en ökad ekonomisk börda för de intressenter som hade att ombesörja denna väghållning. Starka skäl kunde därför åberopas för en höjning av den procentsats efter vilken statsbidrag till underhåll av enskilda vägar utginge. En sådan höjning skulle också stå i god överensstämmelse med utskottets tidigare gjorda uttalande, att successiva förbättringar av förhållandena på förevarande område borde komma till stånd.»

På grund av det statsfinansiella läget ansåg sig emellertid utskottet för det dåvarande ej kunna förorda en ändring i bidragsbestämmelserna.

Härtill är att tillägga, att anslagen till allmänna vägar år från år ökats betydligt. Detta är förvisso nödvändigt. Men rättviseskäl fordrar att en omprövning av bidragsprocenten till de enskilda vägarna också göres.

Med stöd av vad som ovan anförts, får vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en översyn av gällande bestämmelser och praxis för in- tagning av enskild väg till allmänt underhåll i syfte att åstadkomma en snabbare handläggning av ärendena med ökad in- tagning samt att en omprövning av bidragsprocenten göres och förslag förelägges nästa års riksdag.

Stockholm den 27 januari 1960

Eric Nelander

Arvid Nilsson

S. Rimås

i Lönsboda

Sven Antby

Olaus Nyberg

Nr 448

Av herrar Lothigius och Magnusson i Borås, om besparingar å vissa anslag under sjätte huvudtiteln.

(Lika lydande med motion nr 356 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1960

Carl-W. Lothigius

Tage Magnusson